

Indien hij niet ten minste drie of vier duizend franken bezit, is het voor den belgischen landbouwer eene dwaasheid herwaarts te komen. Ik zal nochtans twee en misschien drie landbouwershuisgezinnen meenemen, die anders niets zullen te betalen hebben dan de onkosten hunner reis. Eigenaars dezer streek zullen eene hofstede met paarden, vee en landbouwershalm ter hunner beschikking stellen om dit alles op gemeene rekening te bestieren.

Voor twee goede hoveniers heb ik ook werk gevonden.

Einde maart keer ik terug. Deze die begeeren mij te vergezellen, kunnen zich dus in tijds bereiden.

Veronderstellen wij nu dat gij, Pier of Jan, besloten hebt de reis te ondernemen. Hoe moet gij te werk gaan?

Gij laat uwe neering over en bereidt uwe centen. Uwe groote meubels en het zware huisgerief verkoopt gij,* maar gij houdt uwe wollen mantelrassen en ander bedgerief, alsmede al uw lijnwaad, kleeren, timmermanshalm, enz. Zorg ook voor goed bloem- en legumenzaad. Kleinigheden welke gij goed kunt inpakken, bewaart gij zorgvuldiglijk: dit komt hier altijd te pas.

Elke volwassen reiziger heeft het recht zoo over zee als in Canada aan het kosteloos vervoer van eenen rijkge vulden koffer.

Die koffers moeten niet te groot zijn, maar men kan ze niet te sterk maken, want zij hebben onderwege veel te lijden.

Op het einde van bladzijde 53 zeg ik: "Ik hoop overigens aan mijne medevaderlanders nog iets beters te bezorgen dan al hetgeen ik heb beschreven. „ Die „ hoop „ heb ik nog, maar tot nut toe is er niets verze-kerd. Ziehier de zaak: Er is mij eenen zeer grooten eigendom aangeboden voor de helft der waarde, op konditie dat ik ten minste 30 brave belgische landbouwershuisgezinnen op denzelfden zou vestigen. Ik heb dit aan eenen machtigen beschermder der landverhuizing geschreven. Zal hij mij de middelen verschaffen om dien eigendom te koopen en hem dan met eene kleine winst aan de belgische landverhuizers over te